

РЕШЕНИЕ

№ 7477

гр. София, 04.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **45** по описа за **2024** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение от 14. 08. 2023 г. по НАХД № 10088 / 2022 г. на Софийски районен съд, НО, 8 състав е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-4332-010954 от 16. 06. 2022 г., издадено от началника на група в отдел „Пътна полиция” (ОПП) – СДВР, в частта в която на М. В. М. за нарушение по чл. 174, ал.3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание “лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца” и „глоба” в размер на 2000 лева, като е отменено същото НП, в частта, в която на М. М. е наложена глоба в размер на 10 лв. за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на М., в която се моли решението, в потвърдителната част, да бъде отменено като неправилно поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява. С писмена молба от 23. 02. 2024 г. поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира разноските по делото.

Ответникът, не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с административно-наказателната преписка, както и събраните в хода на съдебното следствие.

Пред настоящата инстанция не са представени доказателства свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд.

Установено е, че на 06. 06. 2022 г., около 21.45 часа, в [населено място] по [улица], с посока от [улица]към [улица], жалбоподателят М. М., управлявал лек автомобил „Фиат П.“ с ДК [рег.номер на МПС] , като при извършена проверка пред бл. 27 водача отказва да бъде изпробван с техническо средство DRUG TEST 5000 ARMM-0017 за наличие на наркотични вещества или техните аналози.

На същата дата - 06. 06. 2022 г. на жалбоподателя бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, в който нарушението било квалифицирано, като такова по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 22-4332-010954 от 16. 06. 2022 г. от началник група в отдел „Пътна полиция” - СДВР.

Описаната фактическа обстановка е потвърдена от актосъставителя В. С. и свидетеля Й. Й., както и от Г. С., който е съставил докладна записка за случая. Показанията им са кредитирани от въззивния съд като ясни, убедителни и съответстващи на приложените и приети от съда на осн. чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН писмени доказателства. Събраният доказателствен материал чрез показанията на полицаите, подкрепя изложеното в АУАН.

Въз основа на така събраните доказателства, СРС е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия, като в тази връзка е приета и Съдебно-графическа експертиза. Приел е, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. По същество на спора въззивния съд е изложил съображения, че административнонаказателната отговорност на М. М. е ангажирана правилно, като наказващият орган е отчел обществената опасност на конкретното нарушение.

Решението на въззивния съд е правилно.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактическата обстановка, въз основа на задълбочено и подробно изследване и анализ на свидетелските показания и приложените писмени доказателства, които потвърждават фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са изводите на СРС, че АУАН и издаденото въз основа на него НП съдържат всички изискуеми съгласно ЗАНН реквизити. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН е посочена нормата,

която е нарушена – чл. 174, ал. 3 от ЗДвП: „Водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 2 години и глоба 2000 лв.“ Хипотезата на посочения за нарушен текст от ЗДвП е доказана от събраните свидетелски показания и писмени доказателства. Нарушителят е разбрал в извършването на какво нарушение е обвинен, поради което не е нарушено правото му на защита.

Доводите на жалбоподателя, залегнали в касационната жалба за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на АУАН, респ. на НП и в този смисъл, пропуск от страна на въззивния съд да изследва същите, настоящия касационен състав не споделя.

Установената фактическа обстановка осъществява от обективна и субективна страна нарушението по чл. 174, ал.3 от ЗДвП, предмет на административнонаказателното обвинение. Касаторът е управлявал МПС и към момента на поканата да бъде проверен с техническо средство за употреба на наркотични вещества, но е отказал.

Противно на доводите в касационната жалба, правилно е установено както времето, така и мястото на извършеното нарушение, които са коректно посочени в АУАН и в НП. Доколкото субект на нарушението е само водач на моторно превозно средство, правилно е посочено мястото и часът за спирането му за проверка.

В конкретния случай, закона не изисква да бъде установена употребата на упойващи вещества (нещо което няма и как да стане след като водача отказва), а единствено и достатъчно условие е, да бъде налице отказ на съответния водач да се подложи на проверка.

В тази връзка правилно от страна на въззивния съд са кредитирани показанията на свидетелите, които макар и да не си спомнят случая, което е нормално с оглед изминалия период от време, потвърждават отразеното в акта. Фактическата обстановка е потвърдена и от представената по делото докладна записка от полицаи С., като са неоснователни доводите в касационната жалба, че не следвало да се приобщава като доказателство, тъй като същата не е оспорена.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че при правилно установена фактическа обстановка, районният съд е постановил законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че районният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са ограничени и нарушени, а решението е мотивирано. Не се констатира твърдяната материална незаконосъобразност, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила. Решението е правилно и в частта за разноските, които правилно са възложени на жалбоподателя, независимо, че в една част е отменено НП, тъй като направените разноси са възнаграждението на вещото лице по оспорването подписа на издателя на НП, което оспорване не е доказано.

Разноси за касацията не се претендират от страна на ответника, поради което такива

не се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град -XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 14. 08. 2023 г. по НАХД № 10088 / 2022 г. на Софийски районен съд, НО - 8 състав, в оспорената част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.